

Zbiór
raportów naukowych
Nauka w świecie współczesnym
29.05.2018 - 31.05.2018

ZBIÓR
RAPORTÓW NAUKOWYCH

СБОРНИК
НАУЧНЫХ ДОКЛАДОВ

Nauka w świecie współczesnym

Наука в современном мире

29.05.2013 - 31.05.2013

29.05.2013 - 31.05.2013

Część 4

Часть 4

Łódź
2013

Лодзь
2013

СЕКЦИЈА 26. ПРАВОВНАУСТВО.
(ЮРИДИЧЕСКИЕ НАУКИ)

1. Bulchev A.O.	5
THE TASKS OF THE INTERNAL TROOPS OF THE MINISTRY OF INTERNAL AFFAIRS OF UKRAINE	
IN PUBLIC ORDER PROTECTION SPHERE	7
2. Kraparenko L.V.	7
ELECTRONIC TECHNOLOGIES IN THE STATE ADMINISTRATION OF THE SOCIAL SPHERE IN UKRAINE (ON EXAMPLE OF THE CITY OF VALTA)	14
3. Terlenakij O.M.	14
ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОГО КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВООСУДЦЯ	16
4. Grabar N.M.	16
АНАЛІЗ ПРОЦЕСУ ДОКАЗУВАННЯ У НАКАЗНОМУ ПРОВАННІ	19
5. Krutina V.	19
PROTECTION OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS AS HUMAN RIGHTS	21
6. Balitska O.O.	21
ПРОБЛЕМНИ ПИТАННЯ СТРОКІВ ПРИЙНЯТТЯ СПАДЩИНИ	23
7. Parasyuk V.M.	23
ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ПРАВА НА ОСОБИСТІ ПАПЕРИ	26
8. Strypyn K.A.	26
ЮВЕНДАЛЬНА ПОСТИДІЯ В УКРАЇНІ: ЗА И ПРОТИВ	31
9. Vysenko Yu.V.	31
ДО ПОНЯТТЯ СПАДКУВАННЯ У МІЖНАРОДНОМУ ПРИВАТНОМУ ПРАВІ	33
10. Ptashnik I.P.	33
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ «СМЕРТЬ МОЗКУ»	37
11. Kurilo T.V., Natornjak Yu.V.	37
СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАКОНОМ У РИМСЬКОМУ ПРАВІ	40
12. Nurykhin P.V.	40
ПРАВОВАЯ ПОЛИТИКА РОССИЙСКОЙ ИМПЕРИИ В ОТНОШЕНИИ КАТОЛИЧЕСКИХ КОНФЕССИОНАЛЬНЫХ ЗЕМЕЛЬ В XVIII ВЕКЕ	44
13. Ventrnyok Yu.V.	44
КОНЦЕПЦІЯ «VIRTUAL RESIDENCE» У КОЛІЗИЙНОМУ РЕГУЛЮВАННІ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ	47
14. Evxutich I.M.	47
ЕВОЛЮЦІЯ ПРАВОВОЇ ДІОЛОГІЇ: ІСТОРИКО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ	50
15. Kirilychenko D.O.	50
ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПЕРЕВИЩЕННЯ ВІЛАДИ АБО СЛУЖБОВИХ ПОВНОВАЖЕНЬ	

УДК 340+342+347+ 341+34.01+349.2+343+346 +082
БКК 94
Z 40

Вydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Druk i oprawa: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: Warszawa, ul. Wyszogrodzka, 16
e-mail: info@conferencja.pl

Cena (zł.): bezpłatnie

Zbiór raportów naukowych.

Z 40 Zbiór raportów naukowych „Nauka w świecie współczesnym. (29.05.2013 - 31.05.2013) - Łódź: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour», 2013. - 84 str. ISBN:978-83-63620-01-1 (t.4)

Zbiór raportów naukowych. Wykonane na materiałach Międzynarodowej Naukowej-Praktycznej Konferencji 29.05.2013 - 31.05.2013 roku. Łódź. Część 4.

УДК 340+342+347+ 341+34.01+349.2+343+346 +082
БКК 94

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora zakazany.
Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów.
Pisownia oryginalna jest zachowana.

Wszelkie prawa do materiałów w formie elektronicznej opublikowanych w zbiorach należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour».
Obowiązkowa odniesienia do zbioru.

ISBN: 978-83-63620-01-1 (t.4)

"Diamond trading tour" ©

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ «СМЕРТЬ МОЗКУ»

Трансплантологія, безумовно, є однією із найперспективніших областей медичної науки та практики: вона акумулює найновіші дослідження сучасної хірургії, імунології, анестезіології, спирається на величезну сукупність високих медичних технологій. Але разом з тим немає такої ж області в медицині, де так яскраво сфокусувались проблеми етичного порядку, як в трансплантології. Правомочність встановлення діагнозу смерті мозку при життєздатності інших органів, пересадка живих функціонуючих органів одного індивіда іншому, право особи визначати, як розпоряджатися його органами та тілом після смерті, стали причинами багатьох дискусій в цілому ряді дисциплін.

Однією з найбільш невизначених на сьогодні проблем, з якими зіштовхуються спеціалісти, що проводять забір органів для трансплантації, є етичні питання, пов'язані з констатацією смерті особи по критеріям смерті мозку. Історичними критеріями смерті особи вважалась відсутність самостійної діяльності двох систем організму: дихальної та серцевої. Сьогодні до традиційних, історичних критеріїв добавився ще один – «смерть мозку». Для появи критерію «смерть мозку» існувало декілька передумов.

Професор І.В. Сілуянова констатує, що формування поняття «смерті мозку» відбувається під впливом цілей і завдань трансплантології [1, С.162]. П.Д. Тищенко визначає, що введення нового критерію обумовлено як необхідністю зробити можливим зупинку безглузлого лікування пацієнтів зі «смертю мозку», так і появою медичних, юридичних і моральних основ забору органів, які використовуються при трансплантації [2, С.280].

Як визначає відомий лікар-реаніматолог А. М Гурвіч, застосовуючи смерть мозку як критерій смерті людини, суспільство зіткнулося з трьома визначеннями смерті мозку:

- згідно з першим визначенням смерть мозку — це загибель всього мозку, включаючи його ствол, з необоротним несвідомим станом, припиненням самостійного дихання і зникненням всіх ствольових рефлексів;
- друге визначення смерті мозку — це загибель ствола мозку (при цьому можуть зберігатися ознаки життєздатності мозку, зокрема його електрична активність);
- третє визначення смерті мозку — це загибель відділів мозку, відповідальних за свідомість, мислення, тобто за збереження людини як особи [3, С. 156].

Умовами етично бездоганного встановлення діагнозу смерті мозку є дотримання трьох умов або етичних принципів: принципу єдиного підходу, принципу колегіальності і принципу організаційної та фінансової незалежності бригад, які беруть участь у трансплантації. Принцип єдиного підходу полягає в дотриманні однакового підходу до визначення «смерті мозку» незалежно від того, чи буде в результаті проведено забір органів для трансплантації. Принцип

копелітаційні поляє в обов'язковій часті декількох лікарів в діагностиці «смерті мозку». Мінімально допустима кількість лікарів - три спеціалісти. Даний принцип дозволяє знанно зменшити ризик переацної діагностики і можливість зловживань [4, С. 49]. Наступний принцип - принцип організаціїної і фінансової незалежності бригади. У відповідності до даного принципу повинно бути три бригади, кожна з яких займається своїми функціями. Перша - тільки констатує «смерть мозку», друга - проводить забір органів, третя бригада здійснює саму передачу органів. Фінансування даних бригад здійснюється паралельними потоками, які ніколи не перетинаються.

В Україні, питання правового регулювання встановлення діагнозу «смерть мозку» для проведення трансплантації закріплені в Законі України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини» та Наказі Міністерства охорони здоров'я України N 226 від 25.09.2000 «Про затвердження нормативно-правових документів з питань трансплантації». Закон України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини» в ст. 15 встановлює: «Людина вважається померлою з моменту, коли встановлена смерть її мозку. Смерть мозку означає повну і незворотну втрату всіх його функцій. Момент смерті мозку може бути встановлено, якщо виключені всі інші можливі за даних обставин причини втрати спроможності та реакції організму»[5]. Наказ Міністерства охорони здоров'я України N 226 від 25.09.2000 в «Інструкції щодо констатації смерті людини на підставі смерті мозку», закріплює, що: «Смерть мозку - повне та незворотне припинення всіх його функцій, які реєструються при серці, що працює, та примусовій вентиляції легень. Смерть мозку притримується до смерті людини»[6]. Крім чіткого визначення самого поняття «смерть мозку», Інструкція також закріплює умови, необхідні для встановлення діагнозу, надає вичерпний перелік клінічних критеріїв, наявність яких є необхідною для встановлення даного діагнозу, приваєність спостереження, а також закріплює форму Протоколу встановлення смерті мозку.

На відміну від українського, законодавство Європейського Союзу не закріпило положення, які вимогои повинні ставитись до встановлення діагнозу «смерть мозку» для здійснення трансплантації, залишивши регулювання даного питання на розсуд держав.

На міжнародному рівні Всесвітня Медична Асоціація в Положенні «Про донорство та Трансплантацію», прийняте 52 Генеральної Асамблеєю Асоціації в жовтні 2000 року, зафіксувала одну з найбільш невіршених та стичних проблем - встановлення діагнозу смерті мозку. В параграфі G даного Положення закріплено: «1. Всесвітня медична асоціація вважає, що встановлення смерті є клінічним питанням, і повинно бути зроблено відповідно до широко прийнятих керівних принципів, встановлених експертною медичною групою, і, у відповідності із Декларацією Всесвітньої медичної асоціації «Про визначення смерті і відновлення органів».

- Протоколи і процедури повинні бути розроблені для навчання пацієнтів і їх сімей про процедуру для діагностики смерті і можливості для донорства після смерті.

- Для того, щоб уникнути конфлікту інтересів, лікар, який визнає та / або посвідчує факт смерті потенційного донора органу, не повинний бути залучений у вилучення органів або в наступних процедурах трансплантації

або відповідальний за піклування потенційних одержувачів цих органів» [7].
3 точки зору медицини, для точного встановлення діагнозу смерті мозку обов'язкова присутність комплексу клінічних критеріїв: 1) повна та **стійка** відсутність спроможності (кома); 2) атоналія всіх м'язів; 3) **відсутність** реакції на великі болючі подразники в зоні прилемінальних точок та будь-яких інших рефлексів, що замкаються вище **шияного** відділу спинного мозку; 4) відсутність реакції зіниць на **пряме** яскраве світло, при цьому повинно бути відомо, що ніяких **препаратів**, які розширюють зіниці, не застосовувалося. Очі **ялігуча** нерухомі; 5) відсутність коріональних рефлексів; 6) **відсутність** окулоцефалічних рефлексів; 7) відсутність окуловестибулярних рефлексів; 8) відсутність фарингіальних та трахеальних рефлексів; 8) відсутність самостійного дихання.

Правоочність встановлення діагнозу смерті мозку при життєздатності інших органів викликає найбільше суперечливих проблем, особливо це стосується судової практики. Хорошим прикладом судової справи, який підкреслює саме проблеми встановлення «смерті мозку» є справа "In Re T.A.C.P (609 So. 2d 588 (Fla. 1992)". Основними пунктами даного випадку є те, що батькам дитини Т.А.С.Р. на восьмому місяці вагітності, повідомили, що дитина народиться з аенцефалією. Це вроджений дефект з неминуче фатальним закінченням, в якій дитина завжди народжується з «стовбуром мозку». Проблема з такими захворюваннями, в тому, що дитина може вижити тільки протягом кількох днів після народження, тому що стовбур мозку має обмежені можливості для підтримки вегетативних функцій організму, таких як дихання і серцебиття. Лікарі рекомендували батькам продовжити вагітність і після кесаревої процедури органи народженої дитини будуть використані для трансплантації іншим дітям. Батьки подали клопотання до окружного суду, просячи винести судове рішення про визначення смерті, у зв'язку з тим, що медичні працівники у справі з Т.А.С.Р. відмовились констатувати смерть мозку з побоювання, що вони можуть понести цивільну або кримінальну відповідальність. Суд на підставі Статуту Флориди відхилив прохання батьків для визначення смерті дитини, допоки стовбур мозку проловжував функціонувати [8].

3 учено випезазначеного випливає висновок про необхідність чіткого правового регулювання питань констатації смерті мозку у випадках проведення забору органів для трансплантації, оскільки дана проблема тісно пов'язана з питаннями комерціалізації трансплантації, етики медичного працівника. Встановлення всіх необхідних критеріїв в законі, полегшить роботу спеціалістів, які проводять трансплантацію, а також улі, в разі виникнення спорів стосовно правоочності встановлення діагнозу.

Використана література:

1. Силуанова И. В. Биология в России: ценности и законы. / - М., 2001. - с.162.
2. Тшпенко П.Д. Моральные проблемы трансплантации / В кн. «Введение в биоэтику» под ред. Б.Г. Юдина// Москва - «Прогресс-традиция» 1998, с.294-317.
3. Покровский В.И., Виноградинская этика / Ред. В. И. Покровский. — М.: Медицина, 1997. — 224 с.
4. Сепенко С. Г. Регламентация донорства как фактор регулирования

Наука в світі сучасному

- трансплантации//Медицинское право и этика, -2000, -№ 2, стр. 44-53.
5. Закон України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини» / Верховна Рада України; Закон від 16.07.1999 № 1007-XIV. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1007-14>.
 6. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження нормативно-правових документів з питань трансплантації» / МОЗ України; Наказ, Інструкція від 25.09.2000 № 226. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0697-00>.
 7. WMA Statement on Human Organ Donation and Transplantation, adopted by the 52nd WMA General Assembly. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.wma.net/en/30publications/10policies/t7/index.html>. Last visited: 31st of March 2013.
 8. Mark A.Hall, Mery Anne Bobinski, David Orentlicher., Bioethics and public health law/ - New York. Aspen Publishers. - 2007. - с.345-360.